

ඒ. ඩී. රත්පීත් කුමාර

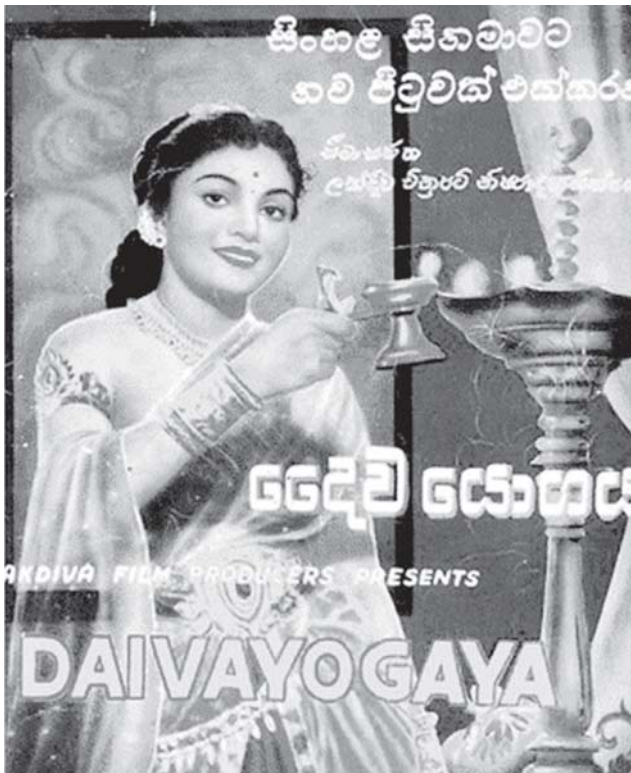
මේ නවකතා කියවීමට කැමැති පාඨකයෙක්ද? එසේ නම් මේ සාහිත්‍ය කිරීති බිබිලිවී. ඩිල්වා ශූර්තේ එක නවකතාවක් හෝ කියවා ඇති. ඇතැම් විට ඔහුගේ නවකතා සියල්ලම කියවන්න ඇත. එසේ නම් ඩිල්වා ශූර්තේ ඓතිහාසික නවකතා අතර පුත් සඳක් සේ බැලියුනු "දෙවියෝගය" නවකතාවත්, එහි එන ශිලා, මහානාද, ලංකා, මුගලන්, කීර්තියේන දේවි, මනමුල වැනි චරිත හඳුනනවා ඇති. මේ චරිත සජීවීව නිරූපණය කළ "දෙවියෝගය" විච්ඡාපය 1959 අප්‍රේල් 18 වැනිදා රඳී තිරයට පැමිණ ඇත.

ලංකාවට ගෙන්වා ඇත. ඒ කතාව ධර්මසේකරයන් "කතා රජ කතාව" කෘතියේ විස්තර කර ඇත්තේ මෙසේය. 1953 දෙසැම්බර් 22 වැනිදා සවස් කාලයේ අප කථානායකයාත්, (ඩිල්වා මහතා) එම මිත්‍රයාත්, (ධර්මසේකර) සුන්දරම් මහතාත්, ගුණාරත්නම් මහතාත් කොළඹ ගෝල් ෆේසි ගෝට්ලයේ අමුත්තන් පිළිගැනීමේ ශාලාවේ දී දීර්ඝ සාකච්ඡාවක් පැවැත්වූහ.

සුකම් කිසිවක් නොබලා "දෙවියෝගය" සිනමාවට නැංවීමේ අයිතිය සීමාසහිත ලක්විට විච්ඡාප නිෂ්පාදකයන්ගේ සමාගමේ අධ්‍යක්ෂවරයා වූ ජැල්ප්‍රසාද් සොයිසා සහ ටී.ඩී.සී. ද සොයිසා මහතාට පවරා දෙන ලදී. අනතුරුව, තම කැමැත්තේ හැරියට විච්ඡාප කථාව ලියා දුන් ඩිල්වා මහතා නළු නිලියන් කැඳවා සම්මුඛ පරීක්ෂණයක්ද පැවැත්වූයේය.

එහෙත් (1947 සිට 1957) දක්වා සිංහල

සිංහල සිනමාවට දෙවියෝගය

ඩිල්වා මහතාගේ නවකතාවක් ඇසුරින් සිනමාවට නැගුණු "කැඳුණදී" විච්ඡාපයෙන් එතෙක් නොලද තරම් ලක්ෂ ගණනක ආදායමක් ලැබූ චාරිතාව සැලකිල්ලට ගනිමින් දෙවියෝගයට පත් සිලෝන් නියමිත සම්මානයේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ චිත්තපමුල ගාඩිනර් හා කැලණදි විච්ඡාපයේ නිෂ්පාදක අධ්‍යක්ෂ බී.ඒ.ඩබ්ලිව්. ප්‍රසාද්ගේ "දෙවියෝගය" නවකතාවද සිනමාවට නැගීමට කැමැත්ත දැක්වූ පුද්ගලයන්, බිබිලිවී.ඒ. ඩිල්වා මහතාගේ සම්පත මිතුරකු ව සිටි මාතර කේ.එච්. ධර්මසේකරයන්ට කියා තිබුණි. දියතලාවේ ද භූකී නිවසේ දී ඩිල්වා ශූර්තේ හා ප්‍රසාද්ගේ අතර මූලික සාකච්ඡාවක් පවත්වන ලදී.

"දෙවියෝගය, කැඳුණදිට වඩා ඉඳුරාම වෙනස් වීම් සහිතව නිෂ්පාදනය විය යුතුයි. විශේෂ පරමුඛයක් විය යුත්තේ මහානාද හා මුගලන් යන චරිත දෙක නිරූපණය කරන නළුවන් දෙදෙනායි. ශිලා කුමාරියට රක්ෂමය දේවිය නෝරාගැනීම ගැන මම එකතේයි. යයි ඩිල්වා මහතා විශේෂයෙන් සඳහන් කර ඇත.

එහෙත් අවාසාවකට මෙන් මේ පිළිබඳව ඔහුගේ එක් මතකට පැමිණෙන විරුද්ධ වීම කියා "දෙවියෝගය" බී.ඒ.ඩබ්ලිව්. නිෂ්පාදනය කිරීමට දෙවිය ඉඩ සලසා දී ඇත. පසුව "සුනේනා හෙවත් අච්චාර සමය" නවකතාව සිනමාවට නැගීමට අවසර ඉල්ලූවද ඩිල්වා මහතා අකමැති වී ඇත. තවත් විච්ඡාප නිෂ්පාදකවරයෙකු වෙත ඩිල්වා මහතාද, ධර්මසේන මිතුරාද (පසු කලෙක් කතා රජ කතාව ලියූ) විච්ඡාප නිෂ්පාදකවරයෙකු වෙත ගියහ. සියල්ල තීරණය වූණත්, නවකතාවේ අයිතිය මුදලින් සීමාකර ගැනීමේ ප්‍රශ්නය විසඳී ඇත. මේ වෙනුවෙන් තමාට ගෙවිය යුතු ගණනක් ගොනි යා ඒ කුට ව්‍යාපාරිකයා මෙසේ ප්‍රශ්න කර ඇත.

"කැලණ හැදි කොට්ටිටි එක කියට ද බී.ඒ.ඩබ්ලිව්. ට දුන්නේ?"

"ඒ වගක් තමුසෙට මොරද? තමුසෙ ගෙවන්න කැමැති ගණන කියනවකො" ඩිල්වා මහතා තරහෙන් කියා ඇත.

හැ. මට දැන ගන්නම මිනැ. මිස්ටර් ඩිල්වා කිව්වත් නොකිව්වත් මම බී.ඒ.ඩබ්ලිව්. ගෙන් අහගන්නම්."

"තමුසෙ මිනැ දෙයක් බී.ඒ.ඩබ්ලිව්. ගෙන් අහගන්නවා. තමුසෙට මිනැ හැරියට මගේ ගනු දෙනු කියන්නේ නැහැ. මේ පොත තමුසෙට දෙන්නේ නැහැ" ඩිල්වා මහතා එපමණකින් ඒ සාකච්ඡාව අවසන් කළේය.

අද්‍රෝණිට පත් නොවූ ධර්මසේකර මහතා සිනමාවේ සමාගමේ අධ්‍යක්ෂ කේ. ගුණාරත්නම් සොයා ගොස් "දෙවියෝගය" අදහස කියා සිටියේය. ගුණාරත්නම්ටද ඩිල්වා මහතාගේ නවකතාව සිනමාවට නැගීමේ ආසාව තිබුණේය. සිංහල කියවා ගත නොහැකි ඔහුට එම නවකතාවේ සාරාංශය ඉංග්‍රීසියෙන් කියා දීමට ධර්මසේකරයන්ට සිදුවිය. මේ ගැන කාර්මික උපදෙස් අවශ්‍ය බව තීරණය කළ ගුණාරත්නම් ඉන්දියාවේ සේලම් නුවර පිහිටි මොඩර්න් විද්‍යාලය ගිම් විච්ඡාප අධ්‍යක්ෂ ටී.ආර්. සුන්දරම් (සුචාරි විච්ඡාපයේ අධ්‍යක්ෂ)

මෙහිදී අප කථානායක තෙමේ සුන්දරම් මහතාගේ දැන ගැනීම සඳහා "දෙවියෝගයේ සම්පූර්ණ කථා රේඛය ඉංග්‍රීසියෙන් විස්තර කළේය. ඔහු ඒ කතාව කෙතරම් ප්‍රාණවත් දෙය ඉදිරිපත් කළේද යත්, ඒ වෙලේ එතැන බීර බොමින් සිටි යුරෝපා ජාතික අමුත්තන් කිහිප දෙනෙක් ද සාධානව ඔහුට සවන් දෙනවා පෙනිණි. පණ පෙවිය යුතු නැම තැන පණ පොටමින්, දෙපැයක් පමණ ව්‍යක්ත බයින් කැරුණු ඒ කථනය ඉවහරා කළ සුන්දරම් මහතා තමා තුළ එයින් ඇති වූ වර්තමාන ප්‍රමාණ නොකළ හැකි තරම් බලවත් බව උදක් පැවසුවේය. දුෂ්ඨයාත්, විරයාත් වශයෙන් කැපී පෙනෙන විශේෂ චරිත ද්වයක් හිත ලෙසින්ම දක්නා ලැබෙන සාමාන්‍ය විච්ඡාප කථාවක ඉඳුරා වෙනස්වූ දෙවියෝගය විශේෂ ප්‍රකාරයකින් බව ගෙනෙමේ අවසාන සිතීන් පිලිගත්තේය. ප්‍රධාන චරිත ද්වය වශයෙන් එහි දැක්වෙන්නේ මහානාද - මුගලනි දෙදෙනාම මහා විරයන් වීම ඔහුගේ මවිතයට හේතු විය. දුෂ්ඨ චරිතයන් නැතිව මහතරම් නොවූ කථා රේඛයක් රචනා කිරීම සැබවින්ම ආශ්චර්යයක් බවත් හේ කීවේය.

ප්‍රංශයා මුඛයෙන් මෙසේ පැවසූ ඉක්බිති ඒ උපය පෙළේ ඓතිහාසික නවකතාවක් සිනමා ගත කිරීමට ප්‍රමාණවත් පදපුරුද්දක් තමාට නැතැයි හිතනමානි ලෙස පිලිගත්තේය.

මද කලක් අසාපෙන් සිටි ඩිල්වා මහතා අපහ-

විච්ඡාප බොහොමයක් රූප ගත වූයේ දකුණු ඉන්දියානු විද්‍යාගාරවල කෘත්‍රීම පසුතල යටතේය. මද්‍රෙයි නගරයේ විච්ඡාපයා විද්‍යාගාරය, කොයිම්බතුර් හා සෙන්ට්‍රල් විද්‍යාගාරය, මදුරාසියේ හැප්පිත් හා සද්ප්‍රේ විද්‍යාගාර, මධ්‍යප්‍රදේශ් නේමුර විද්‍යාගාරය, හැප්පිත් විද්‍යාගාරය, සිටිබල් විද්‍යාගාරය, සේලම් නුවර මොඩර්න් විද්‍යාගාරය, මදුරාසියේ වානිති විද්‍යාගාරය මේ අතර වේයි. මුල්වරට උතුරු ඉන්දියාවේ ප්‍රනාභි ප්‍රනාභි විද්‍යාගාරයේ රංගනවූ සිංහල විද්‍යාපටිය වූයේ "දෙවියෝගය" විච්ඡාපය වීම විශේෂ සිද්ධියකි. විද්‍යාගාරයක අධ්‍යක්ෂවරයා වූයේ ඇස්.කේ. මිච්චා. කැමරා ශිල්පියා වූයේ කේ.බී. මිස්ට්‍රි. සාහිත අධ්‍යක්ෂවරයා වූයේ සචාද් හුසේන්ය.

"දෙවියෝගය" නවකතාවේ කියන දෙය පිළිබඳව පිරිසිදු අවබෝධයක් ඇති ගත්කරුවකු පරණවිතාන ඒ ඉරයා බව පවසන වික්‍රමසිංහ, පොළොන්නරුව සමය නිරූපණය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි ඇඳුම් ආදියත් නම් ආදිය පිළිබඳ ඇඳුම් ලබාගෙන ඇත්තේ පරණවිතාන මහතාගෙන් බවත් පවසා තිබුණි. වික්‍රමසිංහයන් මෙසේද පවසා තිබුණි.

අපේ ජාතියේ පටන්ගැනීමේ පටන් ඇද දක්වා

කාලය පේතයෙන් කියා පෑමේ කේතියක් ඇති පරණවිතාන ශූර්තේ ඇඳුමක් මවා පෑම කර ඇත්තේ ජාතික කලාව පිළිබඳ කටයුතු නොදැවෙහි දැනුමක් හා හැකියාවක් ඇති ජාතික කලා පෙරමුණ සභාපති මාපලගම විජයසාරා ගිමිසන්ය.

මාපලගම ගිමිසන්ගේ කලා අධ්‍යක්ෂණ උපදෙස් "දෙවියෝගය" විච්ඡාපයෙන් මොනවට පැහැදිලිවේ. දකුණු ඉන්දියානු විද්‍යාගාරවල පැහැදිලි කෘත්‍රීම නිර්මාණ අතිබව ඒ ගිමිසන් නිර්මාණය කළ වෙහෙර සහිත බොද්ධ පරිසරය ප්‍රේක්ෂකයා සිත් තිව් පහන්වූ බව මොනවට පෙනෙයි. මාපලගම ගිමිසන්ගේ උපදේශකත්වය යටතේ බී.ඩී. කාමරේන් කලා අධ්‍යක්ෂණයට හෙන්රි ධර්මසේනගේ සහාය ලැබී ඇත.

විච්ඡාපයේ ප්‍රධාන චරිත දෙක වූ ශිලා ලෙස රක්ෂම දේවිත්, මහානාද ලෙස සේනාධීර කුරුප්පුත්, මුගලන් ලෙස ගෙනේර් හේවාචාරණත්, ලංකා ලෙස කුමාරලතාත්, මානමුල ලෙස ගාමිඨ ගෝත්සේකාරත්, රචිත ලෙස මාක් සමරනායකත්, දත්ත ලෙස ඒ.ඒ. ජයමහේන්ද්‍ර, සුලභ ලෙස සිරිමති රසාදරිත්, කීර්තියේන දේවිය ලෙස ලලිතා ද සිල්වාත්, විදුරත ලෙස රේපී පීරිස් ද උපදේශන ලෙස නිමොනියස් පෙරේරාද, ටීනීරා ලෙස ගාන්ති විරාජ් ද රචනා. මෙහි නැටුම් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ නිත්තවෙල ගුණායා, හීන්බඩා ධර්මසිරි, ඇත්.ඇම්. සෝමේආය සහ පීරිස විම තවත් විශේෂයකි. මේ විච්ඡාපයේ. ලංකා ලෙස හඳුන්වාදෙන කුමාරලතාගේ කියම තම සෝමලතා මහත්තේය" ලංකාදීපී පංච කලානානි තරගයෙන් මහනුවර පැවැත්වූ නානිට නේරුණේ ඇසෙයි.

"දෙවියෝගය" විච්ඡාපයේ කතාව විකාශනය වෙන්නේ මෙසේය. මහා සංග්‍රාමයකදී මියගිය කීර්තියේනගේ පැවිමගල් දියණිය වන ශිලා (රක්ෂමදේවි) මහානද සෙනෙවි (සේනාධීර කුරුප්පු) සමග ආදරයෙන් පසුවන අතර බාල දියණිය වන ලංකා (කුමාර ලතා) මානමුල දියනායක (ගාමිඨ ගෝත්සේකාර) ගැන බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියි. මේ අතර යුද නිවස එතෙර ගිය මහානද සෙනෙවි සොලී රංගනියක හා පෙම් බැඳ ගත් බව ශිලාට දැන ගන්නට ලැබෙයි. මෙහිදී ශිලාගේ සිත දිනා ගැනීමට ප්‍රයත්න ඇරඹූ උපදේශන (නිමොනියස් පෙරේරා) එය ව්‍යර්ථ වී යාමෙන් කෝපයට පත්ව කීර්තියේන පවුලට ගිම්කම් ඇති පර්වත විමානය මුගලන් මාණ්ඩලියන් (හෙන්රි හේවාචාරණ) පර්වත විමානයෙහි ඔවුන්ගේ මුළු පීචිත කාලයම නිදහස්ව විසීමට අවසර දුන් නමුත් ඒ නම්බුකාර පවුල එයට කැමැත්තක් නැති බැවිනුත්, සංග්‍රාමයකින් මුගලන් පීචිතකයට පත්වූ ආර්යයින් පොළොන්නරුව පුරා පැතිර යයි.

මේ අතර ශිලා සොයා පැමිණි පළමු පෙම්වතා මහානද ඇස සමග රහස් විවාහවීම නිසා මවගේ අනු දැනුමක් නැතිව ඇස ගැබ් ගනියි. එයින් පසු මුගලන් පීචිතවෙත බවට ප්‍රචිත ශිලාට ලැබී මහානදට ඇසගෙන් වෙන්ව යන ලෙස දන්වයි. දරු පසුකියට කල් පැමිණීමත් සමගම දිළිඳු නිත්තවකුගේ තැනක සැබ් කිහිපයක් ලැබුම් ගන්නා ශිලා දරුවා එහි රඳවා යැවී පර්වත විමානයට එයි.

දික්ක ශිලා ඇසගේ දරුවා සුරතල් කරමින් සිටින අවස්ථාවක මුගලන් රහසිගතව එහි පැමිණෙයි. මෙහිදී ශිලා සිහි මුර්චා වූ ගෙයින් ලංකා ඒ දරුවා නමාගේ යැයි දක්වා ශිලා ගලවා ගනියි. දෙවියෝගයකින් ඔවුන් සැමගේ දෙවියා වියකෙයි.

"දෙවියෝගය" විච්ඡාපයේ පසුබිම ගීත අතිශයින්ම නිර්මාණශීලිය. ශ්‍රී වන්දුරන්ත මානවසිංහයන් විච්ඡාපට ගීත රචනයට පිවිසෙන්නේද මේ විච්ඡාපයෙනි. ලංකාදීපී කථනා මණ්ඩලයෙහිදී නිර්මාණය වූ නිශ්චය පැයින්ද විසින් මානවසිංහයන්ට මේ අවස්ථාව ලබාදෙනු ලැබීය. මානවසිංහයන් දෙවියෝගයට